

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A SZABADELVÜPÁRT KOZLÖNYE

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek:

helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve.

Egész évre . . . 10 frt.
Félévre . . . 6 " "
Negyedévre . . . 2 " 50 kr.
Egy órára . . . 1 " "

Előfizethet helyben a kiadóhivatalban, *Kutasi Imre nyomdájában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseiben, vidéken a postahivataloknál.

Hirdetési díj:

öt hasábon petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többször megjelent hirdetéseknek leengedése történik. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyitási költségek minden sorra 20 kr. A hirdetéseknek valamint a nyitási költségeknek egyedül a kiadó iródnak vételnek fel. Az előfizetési és hirdetésdíj pénzét a kiadóhivatalban, a lap szellemi részéhez tartozó költségeknek a szerkesztés iródnak szívesen adják.

nagyjutozó Jóna-ház 1704. szám alatt

Az új vállalat!

(T.) Melyik párt van tehát mesterségesen fenntartva? Hol szükséges a taktika, a legénység hitegetése és hivatalok osztogatása „in petto”, — az egyesülteké vagy a szabadelvű pártban?

Miután az egyesültel szervezetei azt szokták leginkább a Tiszta fejehez verni, hogy ígéretek s más egyéb arra használt ennyivaló által tartja együtt és össze pártjának széthzó elemeit, — ugyan vizsgáljuk meg csak egy unalomtöltésből, hogy az ígéretek hol van nagyobb szükség s hol szokott az leginkább divatban lenni?

Mikor egy-egy új banknak, részvényszerűségnek, vagy más aféle pénzintézetnek felhívását és programjait olvasom, mind annyiszor ez a mi politikai helyzetünk: „Szabadelvű párt” aequale „Egyesült ellenzék”, — „Első magyar biztosító társaság” aequale „Hajnal” — jut eszembe.

Van-e annyi csillag az égen, mennyit egy-egy új vállalat a maga programjába le ne szedne? Van-e annyi nyereség az ég alatt, mennyit kalapja alá ne huzna? Van-e olyan coupon színaranyból, mely az ő papirosával vetekedhetne?

„Hafaság a testvériségnek!” „Testvériség a nemzetiségnek!” „Nemzetiség az egyetértésnek!” „Egyetértés a boldogulásnak!” stb. szöveg a hány hangzatos címet a nyelvösség magában rejt, hát azt kikapargat meg előszedik, még a föld alól is.

Alap-vagyon; alap-tőke; biztosíték és forgalmi tőke! — annyi a millió, uram, hogy csakugy uszik benne az ember nyakig.

Perczentelek biztosítottak; járulékok osztanak; lutri, calabriasz, makao és roulet; az mint szuiv! — Hanem a „Hajnal”, — plane most, mikor az „Alkonyattal” északi és déli sarkakkal összeolvadt, az csakugy szórja a nyereséjét, mint egy vetőgép.

„A ki vesz, annak lesz! A ki nem vesz, annak nem lesz! Ide ide hazafiaság, ölelkezni a testvériséggel!”

És mire a nagy hang meg a nagy dob bejárta az országot, s Fortuna kurtje mint egy harsona, Kárpátktól le az Adriáig tellermázta még a félholtakat is, megindult a szerencse kerekének az ő forgandósága s ime emelkedik fölfelé a pirkadó láthatáron a hajnalcsillag, és olyan dikezőt ragyog, akár Szilágyi Dezso, Pulszky Gusztáv pedig elzengi a pacsiirta dalát. Aztán hangzik az ébresztő kukorékolás és az aratók dala termés nélkül; a déli haragszó ebéd nélkül; és jön végre az alkonyat, mely elmondja a jövődő nap titkát, a mult rejtelmeit és a jelen keserűségét, de egyuttal nem mulasztja el a reményeinek abbéli kijelentését a párt nevében: hogy ők bizalmatlanságot szavaznak mindenek, a mi az „Egyesült Hajnal és Alkonyat” részvényeinek terjedését megakadályozni bátorodik.

Sokan elvannak ragadtatva és megvannak kábulva. Ez legalább is 50 perzent szánt; ennyit még egy kormány, — illetőleg még egy consortium sem adott az ő részvényeseinek és hitfelekezetének; mennek is rögtön a börzse és solid részvényeiket kicserélik ujakért, lemondanak a választmányi tag-

ságról és mennek jogi tanácsosnak „in petto”, — a jogi tanácsosok igazgatóknak, az igazgatók elnököknek: in petto? És megalakulnak új bankk. Milyen concurrentiát csinálnak bezeg majd a réginek, hogy tessék tönkre minden hitelét kifelé és befelé, fölfelé és lefelé; még a cseheknek is, még a horvátoknak is.

Épen kapóra jön Plevna, Hercegovina, Bosznia, berlini szerződés és Zichy affaire, Andrássy-lekötés és Verhovay-martyomság; mind megannyi de-rout; most kell szoritani, „Pesti Napló”, „Magyarország”, „Kis Miska” és „Nagy Miska”, „Vágyd fiam, vágyd Forgács, tied leszen Gimes Gács!” . . . És ütök, csapják, hogy csakugy füstöl. Eget ver a por, a merre egy-egy banderum elhalad. Csurog rólu az izzadság, fityöl a mozdony és a papírsárkányok repülnek. Csikány harci marékka szórja a villámokat, Quasimodo még a haragot veri föle Apponyinak a tiszteleire a „Notre dame”-ban.

Na ha most el nem söpri ez a rettenetes „Hajnal-alkonyati”-egyesült, baise, a régi bankot, vége a calabriasznak! És a részvényesek, kik a régi bankból ide hozták tőkéiket, a leendő jogi tanácsosok, igazgatók, elnökök emelik a hangulatot négy-kéz-láb.

Mostan lézzen hajnal hasadása, alkony pirkadása!

S vajjon a régi bank mit mivel? Csak meg volt a maga bórében valahogy és vitte a dolgát csendesen, szokás szerint. Hirdették ugyan az egyesületek, hogy a régiek rettenetesen megvannak ijedve s meghalának már szavazás nélkül is csak lehetne: de az a nagy ijedség nem igen látszott meg rajtuk, hanem annyit megtettek, hogy a 8 miniszteri szavazaton kívül az ellenzék összes csinaja és binja tetejébe rá olvastak még 48 at, a mi pedig már régen volt!

De hát kérem, mondják meg nekem most már, hogy a kettő közül, melyiknek van itt szüksége nagyobb mesterséges összetartásra és nagyobb taktikára? Annak-e, mely solidan és biztonságos halad a maga urján, vagy annak, mely e féle lórmákra, plakatirozásokra és szédelgésekre szorul? Mert hogy ez a leírás itt egy szőig hűségese, azzal hízkelkedem magannak . . .

— Uj habarodás. Az egyesült ellenzék és a pártönkivüliek fusioja érdekében Bittó István lakásán ismét bizalmas jegelű értekezlet tartott, melyen részt vettek a két pártnak az egyesülés módjait megállapítása céljából választott kiküldöttjeit.

— A budapest-zimonyi vasút kiépítése iránt a kormány rögtön az országgyűlés összehűlése után be fogja terjeszteni a javaslatot. A vasút Kis-Körösn, Szabadkán, Ujvidéket és Karlovcán keresztül menvén, a pétervárdi erősség alatt kel át a Dunán s ugyan-ott kis alagutat is furni kell. Ez a javaslat egy kis-körös-kalocsai szárnyvonal kiépítése iránt is intézkedni fog. Az érdekelteket eddig mintegy 600,000 frtnyi segélyt ajánlottak föl pénzben, földben és munkában a vállalat javára.

— A borhamisításra vonatkozó törvényjavaslat kidolgozására kiadott bizottság, Ritbáry József miniszteri tanácsos elnöke alatt már két ülést tartott, de miután ezen javaslat sikeres kidolgozásához a hamisításra használt szokott anyagok mennyisége és minősége,

nemkülönbön azok hatása, a tudomány szempontjából is meghatározandó, ennél fogva azon vegyelmezésre Vartha veztan tanára kéretett fel. Vartha a rábizott munkát befejezván, vizsgálódása eredményét benyújtá.

— Osztrák miniszterválsági hírek kerengenek néhány nap óta a bécsi parlamenti körökben. A kormány s a jobboldal végrehajtó bizottsága közti tárgyalások adnak e híreke okot. Taaffe gróf a budget egyszerű megsavazását kívánja a jobboldaltól, ez viszont engedményeket sürget. Ez engedmények részint a közoktatásra vonatkoznak, részint személyi természetűek. Többi közt Stremayer igazságügyminiszter eltávolítását kívánják.

Debreczen, márcz. 22.

A szélső bal helybeli lapja nem elégszik meg azzal a felelettel, melyet lapunkban több szabadelvű párti polgártársunktól kapott s tovább bolygatja azt a kérdést, hogy a mi pártunkhoz tartozók a különösen Debreczen város tisztikara miért nem jelen meg az 1848-as időkre emlékeztető hazafias ünnepélyeken? Meg is felel rá a maga módja szerint: „azért, mert felülről nem engedik.”

Hát először is t. cikkirő ur, ha önt a pártzenvedély nem vakította volna el, tudhatná, hogy a szabadelvű pártiak csak azon ünnepélyekről húzódnak vissza, honnan az önk magatartása kiszorítja őket, mert azt hiszik, hogy olyan társaságba, hol önöknek minden lépten-nyomon alkalmuk nyílik azt hallani, hogy milyen hazaárulók önök, önök sem mennek el részt venni. Hol ez az eset nem fordul elő, ott mindenütt láthatnak önök részt venni a hazafias kegyelet ünnepélyén a szabadelvű párt tagjait. Mindig láthatják önök október 6-ikán a tizenhárom vértanu requiemet (ha ugyan megszokták jelenni önök ott) Debreczen város tisztikarát a polgármesterrel élén.

Pedig hát azt jobban eltilthatnák ön felőlől, ha fent egy gondolkodásnak, mint nem szégyellik a magyar kormány férfaira rá fogni. Sokkal jobban eltilthatnák, mint a márczius 15-ének ünnepelését, mely nap távolról sem Magyarország függetlenségének megalapítása napja, hanem csak a fővárosi ifjuság hazafias tüntetésének évnapja. Nem az a partette Magyarországot szabaddá, hanem Kossuth és a pozsonyi országgyűlés, az a Kossuth, ki midőn a márczius 15-iki ifjuság küldöttsége követelőleg jelent meg Pozsonyban, szigoruan rendretasította azt.

Czikkirő úrnak arra a kérdésére, hogy mi hát a mi meggyőződésünk s mit tartoznak önök tisztelni, legközelebb bővebben fogunk felelni, ámbár önök loyális szokásuk szerint ehez a kérdéshez is megadták mindjárt a feleletet: „hogy a mi meggyőződésünk hazánk semmivé tételét célozza.”

Hiszzen a pártküzdésekben sok heves szó elrepi az ajkól és a tollból, lehet valakinek az a nézete is, hogy az ellenzék párt politikája semmivé teszi a hazát; nekünk is az a nézetünk az önök politikájáról; de hogy egy nagy pártnak az a czélja legyen, hogy saját hazáját semmivé tegye, a ki ilyen örüllőséget elhisz, az nem eshetik beszámítás alá. Mi becsületes hazafiaknak tartjuk politikai ellenfeleinket, még akkor is, mikor a leghelytelenebb dolgokat cselszlik. Nem bírjuk tehát fölteni a cikkirőről sem, hogy zavainak azt az értelmet akarta volna adni, a mit abból kiolvashatni.

Országgyűlés.

— A képviselőház. —

Budapest, márcz. 20.

Ma volt az utolsó ülés a husvétii szün-

tűnk egymástól és elindult mindenikünk a maga városrészebe.

De nem értettük a mesterséget. Röstelkedve lopóztunk be a házakba, a legelső cselédnek markába nyomtuk a szinlapot, vagy ha cselédet nem találtunk, a kilincere akasztottuk czédulánkat. Ha pedig a család valamely tagjának hozott össze a véletlen, behuztuk fejünket a köpönyeg gallérjába és ugy suhan-tunk ki a házból, hogy valahogy meg ne ismerjenek.

No de meg is volt ennek a szegyenke-zésnek az ő kárhozatos következménye.

Elérkezett a bucsúzás napja! Ez volt aztán a martirium. Azon kezdők, mikor az ékes verseret ki volt nyomtatva, hogy egy-más kinalgattuk annak elhordásával. T. azt mondták, hogy ő megelégszik az egész jövedelem egy harmadával, ha én magam hordom el a „Bucsúszót”.

En azt feleltem, hogy nekem elég egy negyed része, ha az ajtókon kívül maradnak. Utóljára nem maradt egyéb hátra,

idő előtt. Szilávy elnök jelentést tett az országgyűlési üdvösölő küldöttség fogadtatásáról ő felségénél, s fölolvassa a sürgönyt, melyet a trónörökös ő fensége a távirati uton hozzá intézett üdv- és szerencse kívánatot küldött s mely így hangzik:

„Szilávy József úrnak, a képviselőház elnökének Budapest. A magyar képviselőház nevében Excellenciád által szivesen kifejezett kívánatokat legbensőbb köszönetemet Rudolf.”

Trefort közoktatási miniszter benyújtja a gymnasiumi és reáliskolai oktatásról szóló törvényjavaslatot.

Aztán folytatottik a pénzügyminiszterium költségvetésének tárgyalása.

A nyugdíjakkal felszólal Orbán Balázs s kifogásoltja, hogy gazdag embernek adatik nyugdíj, továbbá olyanoknak, kik az önkény uralom szolgálói voltak s kiknek börtönben volt a helyük.

Prileszky Tádé visszautasítja a megfontolatlan szavakat. A magyar képviselőház pontonként és személynként tárgyalta s ugy fogadta el annak idején a nyugdíjakat.

A kataszteri költségvetését Stoll Károly és Lukács Béla felszólalásai után felvilágosítást ad az ügyről Szapáry gf. pénzügyminiszter:

A kataszteri törvény 36. §-a értelmében alkalom adván a járási bizottságoknak, hogy az osztályozási vérdíjeket végkép megállapítsák, ez most a nyáron fog megtörténni, időközben, a tiszta jövedelem kiszámítása alapján, a mely a legközelebb összehűléndő enquete első május előn befejezhető lesz. Meg fog kezdődni az osztályba sorozás, a melynek két nyári időszakra van szüksége, tehát 1880. és 1881-ik évben. Ezen osztályba sorozás befejezésével lesz lehetséges ezen munkálatokat véglegesen tárgyalni. Ezen terminusok megtartása esetén 1882-ik év végén lesznek végrehajtható a kataszteri törvénynek rendelkezései. Hogy a kataszteri törvény a későbbi stadiumon minő költségeket tesz szükségessé, az iránt az enquete meghallgatása után meg ez illetékesek törvényjavaslatot fog előterjeszteni a miniszter.

A pénzügyminiszterium budgetjének befejezése után Tiszta Kálmán miniszteremök felel Apponyi Albert gróf interpellációjára s kijelenti, hogy a politikai büntetésekké kiadottára nézve az osztrák kormány 1855-iki rendelete elviesztette érvényességét s csak közbizonyos bűnösek adhatnak ki Magyarországból, a gyilkosság azonban ha fejedelmi személy ellen követtetik is el, akkor is csak közönséges bűnténynek tekintendő.

Kossuth a népies irodalomról.

Bodon József, a mult évben megindult „Mulattató Ujság” című lap szerkesztője, mult év őszén levélbeli kérelmet intézett Kossuth Lajoshoz, az iránt: nem volna-e szives megengedni, hogy két, még évtizedek elől edes anyajához budai fogságából intézett levele az említett ujságban közöltessék? Bodon kezébe ugyanis Pethő Dániel rabnóti ref. lelkész utján jutott e két levél, melyek közül az egyik 1837. július 20-án, a másik pedig 1839. évi márczius 23-án iratott Kossuth által.

Bodon tehát kérte Kossuth beleegyezését a levelek közlése felé, a mely kérelemnek nagy hazánkna nem adott ugyan helyet, — a kérele adott levélbeli válaszában azonban érdekes nyilatkozatokot tett a népies irodalomról általában s levelenek azt a részét a „Vasárnapi Ujság” után, mely az időközben megszunt „Mulattató Ujság” helyett a levelek hozza) érdekesnek tartjuk mi is olvasni tudomására hozni.

Kossuth levelének ez az általános része így szól:

„. . . azt ne várja ön, hogy egyedül hirlappal — ferintos hirlappal — a ponyva-irodalmat — a krajczározt — a nép köréből egészen kiűzheti.

Szerintem a dolog nyitja abban van: hogy megemjen a falusi nép az országos, meg heti vásárra. Elad valmit. Ellátja szükségét; s meg érez maga körül pár forintot, vagy egy kis apró pénzt. Ott látja maga előtt a ponyvát a 3-4 krajczáros füzeteket. Felébred lelkében a szellemi táplálék ingerere. Nem arról van szó, hogy forinokat adjon ki, mire nehezen adhatná rá magát; 3-4 krajczárról van szó, és nem kell hivatal keresnie, hogy elő-
zethessen; nem kell utjából kitérnie; lehajlik a ponyvára, felkap egy füzetet, melynek címén vagy durva lametszetén szemé megakad, levágja a 3-4 krajczárt, s viszi a méltelyt haza. Olvasmány után vágyott; nála nem az a kérdés első sorban hogy minő olvasmányt kapott, hanem hogy mennyibe került? 3-4 krajczár! ez csabít; ez dönt. Nem mert izlése rossz, hanem mert olcsó a portéka.

Ez az a 3-4 krajczáros árral, ezzel a hozzáférhetősi könnyűségéjével hirlapnak bajos dolgot megküldeni. Ahhoz már forintok kellene, legalább forint kell. S a mi födőlgy: egyszerre kell. Vannak a kiftől ez az „egy-szerre is kitélik, s ezért a hirlapnak meg is lesz a maga közönsége, de azokat, a kik csak pár tuczt tojást, pár font vajot, pár csibét viznek eladni a heivására, ez nem te-
lik; pedig ezek képezik a ponyvairodalom nagy közönségét; nem azok a „kik körül deleles közben smára hitott saját igaz jószágok ké-
rődzenek.”

Aztán a hirlapra előfizetés végett nem lehet csakugy lehajolni a ponyvára; ahhoz utánjárás kell, s a lejárát észben tartása kell, miről még magamforma emberen is megessik a megfélekedés. — Mindez megannyi ne-
hesség.

Miért írom mindezeket? Azért, mert kifejezést akarok adni azon nézetemnek, hogy az ujság nagyon jó, nagyon szükséges; de magában nem elég a kárhozatos ponyvairodalom legyőzésére. — Szeget szeggel. A hasonszervi gyögmőd é járványos betegségnél az a legsikeresebb. A ponyvairodalom nem azért kárhozatos, mert ponyvairodalom, hanem mert rossz. Miszerint a siker teljes legyen: a rossz ponyvairodalmat jó ponyvairodalommal is meg kellene támadni, nem csak ujságra szoritkozni.” stb.

szó, és nem kell hivatal keresnie, hogy elő-
zethessen; nem kell utjából kitérnie; lehajlik a ponyvára, felkap egy füzetet, melynek címén vagy durva lametszetén szemé megakad, levágja a 3-4 krajczárt, s viszi a méltelyt haza. Olvasmány után vágyott; nála nem az a kérdés első sorban hogy minő olvasmányt kapott, hanem hogy mennyibe került? 3-4 krajczár! ez csabít; ez dönt. Nem mert izlése rossz, hanem mert olcsó a portéka.

Ez az a 3-4 krajczáros árral, ezzel a hozzáférhetősi könnyűségéjével hirlapnak bajos dolgot megküldeni. Ahhoz már forintok kellene, legalább forint kell. S a mi födőlgy: egyszerre kell. Vannak a kiftől ez az „egy-szerre is kitélik, s ezért a hirlapnak meg is lesz a maga közönsége, de azokat, a kik csak pár tuczt tojást, pár font vajot, pár csibét viznek eladni a heivására, ez nem te-
lik; pedig ezek képezik a ponyvairodalom nagy közönségét; nem azok a „kik körül deleles közben smára hitott saját igaz jószágok ké-
rődzenek.”

Aztán a hirlapra előfizetés végett nem lehet csakugy lehajolni a ponyvára; ahhoz utánjárás kell, s a lejárát észben tartása kell, miről még magamforma emberen is megessik a megfélekedés. — Mindez megannyi ne-
hesség.

Miért írom mindezeket? Azért, mert kifejezést akarok adni azon nézetemnek, hogy az ujság nagyon jó, nagyon szükséges; de magában nem elég a kárhozatos ponyvairodalom legyőzésére. — Szeget szeggel. A hasonszervi gyögmőd é járványos betegségnél az a legsikeresebb. A ponyvairodalom nem azért kárhozatos, mert ponyvairodalom, hanem mert rossz. Miszerint a siker teljes legyen: a rossz ponyvairodalmat jó ponyvairodalommal is meg kellene támadni, nem csak ujságra szoritkozni.” stb.

A m. tud. académiá ülése és a Teleki pályázat.

Budapest, 1880. márt. 20.

(A m. tud. académiá) tegnapi teljes ülésének egyetlen tárgyat a Teleki-pályázat eldöntése képezte. Az academiások nem nagy számmal voltak jelen s a közönség is kevés érdeklődést tanusított a pályázat eredményével szemben s a hallgatóság kis számat tett. Miután Lónyay Menyhért gróf elnök megnyitotta az ülést, Csiky Gyergely mint a bíráló bizottság előadója lépett a felolvasó asztalhoz s a jelenést olvasta fel. Eszerint a tíz pályamű közül három, az: „Szeget szeggel”, „Működve velők” és „A házasság iskolája” címűek figyelemre méltónak tallaltat. A pályadíjat pedig a „Tör” című juták nyerte el. A teljes levél felbontatván a mű szerzőjéről — Dr. Váradi Antal tñnt ki.

Külföld.

— Loris Melikoff programja: 1. Az orosz társadalom megyugtatóását célzó föladatnak csak akkor lehet sikere, ha a végrehajtó bizottság főnöke számíthat az ugynevezett privilegialt osztályok közreműködésére és rokonszerevére. 2. A birodalom egyik nemzetiségét sem szabad igaztani, annál kevésbé provócalni. 3. A szent szinának az alja rendelt főpókap közvetítésével a birodalom minden részében csöndesíteni kell a népet, a mit a többi közt azai érhet el, hogy meggyőzni iparkodik a tömeget, hogy a forradalmi törekvés szűnőben vannak. 4. A hirlapoknak és a kormány közegének minél kevesebbet kell nyilvánosságra hozniok az elfogatásokról, a miből az következik, hogy csak végső szükségben szabad valakit elfogatni. 5. A legutóbbi három évben Szibériába száműzötteket haladé nélkül bizonyos jogokkal kell fölruházni; azokat, a kiket nem törvényesek itelt e sorra, vissza kell hozni oda, a hol megfosztották őket szabadságuktól, hogy rendes bíróság mondjon ítéletet fölöttük. 6. Sürgös szükség kívánja az általános tartománygyűlések összehívását, a mely a nemesség és a kereskedőség, a két privilegialt osztály tagjaiból fog állani. E gyűlés czélja kettős, és pedig először az, hogy hiteles forrásból ichessen meggyőződni a nép szükségleteiről, érdekeiről és nézeteiről, másodsor pedig, hogy javaslatot terjesszen a

zéstől. Ő bejön velem mindenhová, de én beszélek!

Beleegyeztem és beléptünk a szomszéd plébános épületbe.

Itt én szónokoltam. A főtisztelendő plébános ur pedig, mintha csak a fűszerrel összebeszért volna, jóakaró mosolylyal így válaszolt:

„Ugyan, ugyan kedves öcsém, hiszen maga még fiatal ember, még nem késő, hogy fojlagyon ezzel a mesterséggel és valami tisztességes kenyérkereset után lásson!”

— És adott két hatost.

Mikor az utcán voltunk T. barátommal, közvegye néztünk egymás szemébe és aztán közmegegyezéssel a legközelebbi csatornába dobtuk a „Bucsúszó” egész kiadását, belátva, hogy mint mindenre, úgy a szinaphordásra is születni kell.

Mi ketten nem születünk red.

A „Debreczeni Ellenőr” tárcája

A szinlaposztó.

(Korcsolat.)

Írta: Vizvari Gyula.

(Vége.)

Ez a művelt és becsületes ember ez időben körülbelül 35 éves lévén, ez pedig 20, ugyszólván atyai módon belát velem mindig. Most is ő magyarázta meg nekem, hogy mostani körülményeinkből okvetlenül ki kell magunkat ragadnunk, bármí áron, ha csak végkép elsúlyiedni nem akarunk. Ez czérra ajánlotta, hogy feltréte minden szegyenkezt, vállaljuk el együttesen a szinaphordást Komáromban.

Ez nagy város, Jókai szülővárosa, okvetlenül műszerető közönsége van s így remélhető, hogy a bucsúzás gazdagon fog jövedelmezni.

SZÍNHÁZ.

Márt. 21-én
r felléptével
t kísértet,
felv.

nőszabó,

elv.

akor:

Kutasi Imre.
si Arnold.

NYEK

100,000 frt,
ril hó 1-én.

frt 50.) és bélyeg
hitelintézet”-nél.
77. 1-3.

Y-RÉPA

árnál

6.

a

tódéje

viselve

ett

IT

PEIT

onákat,

válasz-

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

és pontosan

